

som komme under Overrettens Paaskjendelse, nu er høist ubetydeligt, og af de stedfindende Appeller i offentlige Sager maa desforuden formeentlig et ikke ringe Forhold anses som temerairt Misbrug af Placat af 23de Mai 1840 § 1 og Forordn. af 6te Januar 1852 § 5. Men det, som under de givne Forhold gjør en local Overinstants vigtig og uundværlig, er den jevnlige og for Samfundet betryggende Indflydelse paa Underretternes, det vil sige paa vedkommende Embedsmænds, Virksomhed, som følger med Bisheden om, at Vedkommendes Behandling og Dpforsel med Hensyn til den paagjældende Sag eller Tilfælde kan med Lethed og inden en meget kort Tid blive gjort til Gjenstand for Prøvelse af en Overinstants, og det saameget mere som den Offentlighed, som i saa høj Grad erstatter formelle Garantier, her endnu kun er lidet udviklet. Men denne Indflydelse paa den almindelige Retspleie og hvad deraf dependerer, er væsentligen uafhængig af, om Overinstantsen, ellers under lige Forhold, bestaaer af Een eller flere.

Colonialraadet er derfor aldeles af den Mening, som det allerede i 1852 har udtalt, at der ved Overrettens Besættelse med en enkelt uafhængig Overdommer vilde opnaaes fuldkommen saamegen Betryggelse for Retsvæsenet som ved den nærværende Indretning (Sfr. Col. Forh. 1852 Nr. 9 Pag. 73), og det maa derfor, idet det i det Hele tiltræder de i Motiverne til nærværende Udkast anførte Grunde for at foretrække den deri foreslaaede Indretning fremfor den anden sammesteds berørte Sammensætning af en Justitiarius og 2de af Underdommerne paa Verne, isærdeleshed lægge Vægt paa den der udhævede Grund, at den Overdommer, som alene beklæder Retten, vil, baade for Rigets høieste Instants og ligeledes overfor den offentlige Mening, have den virkelige Ansvarlighed for sine Domme, hvilket Sidste ikke ved de collegialt sammensatte Overretter er Tilfældet med Hensyn til noget enkelt Medlem, undtagen leilighedsviis i Tilfælde af et dissenterende Votum.

Det anses ikke oversflødigt her endnu at berøre et Hensyn, som tidligere jevnlig har gjort sig gjældende ved Spørgsmaalet om For-

andring med Hensyn til den vestindiske Lands-overret, nemlig at dette Institut i Colonierne har en særegen Betydning med Hensyn til disses indre politiske Forsatning, eller som det er udtalt i det forrige Kongl. Danske Cancellies Skrivelse af 16de November 1839 (i den trykte Samling for 1839 S. 377—78), at Overretten „maa afgive en vigtig Modvægt imod Misbrug af Magten“, og „er saaledes et væsentligt Moment i den hele Forsatning, der ei kan undværes uden skadelige Virkninger.“ Det fremgaaer imidlertid af Sammenhængen, at der især er sigtet til en Ophævelse af Retten, eller en saadan Omorganisation, at den ikke længer kom til at bestaae som et selvstændigt Institut; men disse Betragtninger kunne neppe gjøres gjældende, hvor der kun er Spørgsmaal om en Indskrænkning i Antallet af Rettens Medlemmer, og vilde, selv om man endog var berettiget til at forudsætte, at Retten altid vilde bestaae af 3 uafhængige og politisk uinteresserede Jurister, nu være mindre praktiske, da der ifølge Forholdenes Udvikling efter Emancipationen ikke lettelig opstaaer Spørgsmaal om Embedsmænds Misbrug af Magt. Det maa derfor bemærkes, at forsaavidt ellers Overretten tidligere kunde betragtes som politisk Moment i Verne's Forsatning, er dette nu blevet oversflødigt, idet Colonialloven har skabt andre og virksommere Garantier, og navnlig dens § 5 anvist, hvorledes Besværinger over Maa-den, hvorpaa Lovene overholdes, bør fremsøres.

Med Hensyn til Enkeltbederne af det foresliggende Udkast finder Colonialraadet Intet at bemærke, og er navnlig enig med Gouvernementet i, at Justitssecretair's Forretningerne henlægges under Overdommeren, dog saaledes at Protocolsørelsen i Retten udføres af en af Gouvernementet beklædet Copist, samt at Beskyrelsen af Skjædes og Pantevæsenet for Landeieendomme paa Den St. Croix for den nærmeste Fremtid endnu vedbliver at høre under Overretten.

Kun med Hensyn til § 5 findes der at burde gjøres den Redactionsforandring, at Ordet „saavel som“ forandres til „og isærdeleshed“, da den omhandlede Bemyndigelse for Gouverneuren, som ogsaa bemærket i Para-